

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13325

гр. София, 27.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

като разглежда докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Частно гражданско дело № 20231110151108 по описа за 2023 година за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.95 от *Гражданско процесуалния кодекс /ГПК/*.

Образувано е по заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от „Топлофикация София“ ЕАД срещу С. П. К. за дължими суми за предоставени услуги за имот – апартамент № ....., находящ се в гр. София, ул. „К. И.“ № ..., вх. В, ет. 6, абонатен № .....

На 27.09.2023г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 28797 в полза на заявителя „Топлофикация София“ ЕАД срещу длъжника С. П. К..

С разпореждане от 22.01.2024г. е разпоредено издаването на изпълнителен лист срещу длъжника С. П. К. за сумите, присъдени с влязлата в сила на 05.01.2024г. заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 28797/27.09.2023г. За да постанови разпореждането съдът е констатирал, че заповедта по чл. 410 ГПК е връчена на длъжника при отказ да я получи в деловодството на съда на 04.12.2023г., от която дата тече срока по чл. 415 ГПК, който е приет за изтекъл.

На 22.03.2024г. е постъпила жалба от длъжника С. П. К.. В жалбата е направено едно искане – моли се съдът да постанови спиране на изпълнението при ЧСИ В. Л., където заявителят е образувал поредното изпълнително дело № 20247800400085. Моли да ☐ бъде назначена правна помощ – адвокат от САК, като прилага декларация по чл. 83, ал. 2 ГПК. В обстоятелствената част на жалбата са изложени твърдения за пребиваването на длъжника в страната от юни 2021г., но и за отсъствия в периода след тази датата от страната, в което време срещу нея били образувани множество производства пред СРС от „Топлофикация София“ ЕАД. Твърди, че в периода на отсъствието си не е имала възможност да узнае и да

се защити, тъй като жилището било необитаемо и не принадлежи към категорията потребители. Заявява, че с принудителното изпълнение се събира едно вземане, фактите и обстоятелствата по което длъжникът търси изясняване, по която причина е запознал с казуса различни институции. Сочи, че настоящото дело е заведено по време, когато длъжникът е провеждал разговори със заявителя, което било крайно злонамерено. Възразява срещу претенцията за сградни инсталации, дялово разпределение и мораторна лихва, като държи сумите за тях да се прихванат с вече платеното.

Съдът намира, че преди да се произнесе по направеното в жалбата искане за спиране, следва да разгледа искането за допускане на правна помощ.

Закона за правната помощ /ЗПП/ ясно разграничава правната помощ, изразяваща се в подготовка на документи за завеждане на дело, от тази, изразяваща се в процесуално представителство. Съгласно чл. 23, ал. 1 ЗПП правна помощ под формата на процесуално представителство се предоставя в случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита, резервен защитник или представителство. Според ал. 2 на чл. 23 ЗПП правна помощ се предоставя и когато страната по делото не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това. Като взе предвид цитираните текстове на чл. 23, ал. 1 и ал. 2 ЗПП съдът намира, че в настоящият случай не се предвижда по силата на закон задължителна адвокатска защита. Приложими са разпоредбитена чл. 23, ал. 2 и ал. 3 ЗПП, които изискват изследван на предпоставките - 1. страната по дело да не разполага със средства за заплащане на адвокат и желае да има такъв и 2. интересите на правосъдието изискват това. Освен това, формата на правната помощ по делото с оглед на неговия вид и реда за разглеждане /вида на искането предполага произнасяне в закрито заседание/ не изисква процесуално представителство за о.с.з.

При изследване на първата предпоставка – средствата за заплащане на адвокат, по делото е налична декларация по чл. 83, ал. 2 ГПК, която свидетелства, че молителя С. К. получава доход от заплата в размер на 1600.00 лева, разполага със собствено жилище – апартамент № ..., находящ се в гр. София, ул. „К. И.“ № ..., вх. В, ет. 6, и с къща в с. Ястребино, община Антоново, притежава влог на нейно име, неомъжена е и няма непълнолетни деца, за които да се грижи, не получава моторни превозни средства, доходи от търговска дейност или от участие в търговски дружества. В декларацията е посочено, че лицето се намира в болнично лечение, но не са изводими разходите за това лечение, нито неговият характер. Посочените в декларацията обстоятелства дават основание на този съдебен състав да заключи, че макар молителят да желае да има адвокат, то той разполага с достатъчно средства, които да му позволява да ангажира сам такъв. Направеният извод се основава, след като се съобрази действието, за което се иска допускане на правна помощ, възнаграждението по което не би било съизмеримо с това за процесуално представителство, и получавания от молителя доход, който не се реализира към обезпечаване на жилищна нужда, след като молителят има собствено жилище, нито към издържане на непълнолетни деца. Освен това, молителят се ползва от влог на свое име и имущество, които биха

спомогнали за неговата издръжка и средства за защита. Съпоставянето на тези обстоятелства прави възможно молителят сам да ангажира защитата си чрез наемането на адвокат.

Преценявайки изложеното по-горе, в случая не се извежда и наличието на втората предпоставка, а именно интересите на правосъдието не изискват предоставяне на правна помощ. Въз основа на представените доказателства по делото, както и предмета на делото, съдът намира, че е обусловима и хипотезата на чл. 24, т. 1 ЗПП. Предоставянето на правна помощ по делото не е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, кандидатстващо за правна помощ. Преценката по чл. 24, т. 1 ЗПП - дали предоставянето на правна помощ е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, кандидатстващо за правна помощ, не се извършва въз основа на евентуалната основателност на иска или правната му сложност, а предвид съизмеримостта на евентуалните ползи при благоприятен резултат по делото и разходите за адвокатска защита. С оглед нематериалния характер предмета на искането - искане за спиране на изпълнително дело, то евентуалните ползи при благоприятния му изход не оправдават допускането на правна помощ. Аргумент в подкрепа на този извод е факта, че молителят сам е изготвил жалбата си, в която е направил едно искане, което е разбираемо за съда. От вида на искането би могло да се изведе и евентуално наличието на пречка за допускане на правна помощ по чл. 24, т. 2 ЗПП.

Изложените мотиви дават основание искането за допускане на правна помощ да се остави без уважение.

В допълнение, едва след окончателното решаване на въпроса по допускане на правна помощ, съдът ще се произнесе по съдържащото се в жалба с вх. № 96087/22.03.2024г. искане за спиране на изпълнението по изп.д. № 85/2024г. по описа на ЧСИ Веселка Любенова.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на С. П. К., ЕГН *****, с адрес гр. София, ул. „К. И.“ № ....., вх. ..., ет....., ап. ...., за допускане на правна помощ, съдържащо се в жалба вх. № 96087/22.03.2024г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от получаване на препис от него.

Препис от определението да се връчи на молителя С. К. на посочения в жалбата адрес - гр. София, ул. „К. И.“ № ....., вх. ..., ет....., ап.....

Съдия при Софийски районен съд: _____